

Цивільного кодексу України, які регулюють ведення чужих справ без доручення, тим тенденціям, що склалися та існують у світі у вказаній галузі.

Література

1. Римське право. Зобов'язальні права [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.biglib.com/book/1_rimske_pravo/155_1_Zobovuzannya_nibi_z_dogovoriv

2. Цивільний кодекс України (зі змінами і доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 2016. – № 40. – Ст. 356.

3. Римське право. Квazіконтракти [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://radnuk.info/pidrychnuku/rum-pr/438-rim-privat/6136-7-.html>

УДК 347.7(043.2)

Зозуля Ю. С., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Омельченко Г. В., асистент

ОСОБЛИВОСТІ ДОГОВОРУ РОЗДРІБНОЇ КУПІВЛІ-ПРОДАЖУ

Роздрібна купівля-продаж є найпоширенішим видом договору купівлі-продажу, оскільки має на меті задоволення споживчих потреб населення.

За договором роздрібної купівлі-продажу продавець, який здійснює підприємницьку діяльність із продажу товару, зобов'язується передати покупцеві товар, що звичайно призначається для особистого, домашнього або іншого використання, не пов'язаного з підприємницькою діяльністю, а покупець зобов'язується прийняти товар і оплатити його (ст. 698 ЦК).

Юридичними ознаками договору є те, що він взаємний, консенсуальний та відплатний.

До особливостей цього договору, слід віднести специфіку предмета договору – товари, що призначаються для особистого, домашнього або іншого використання, не пов'язаного з підприємницькою діяльністю. Цей критерій дозволяє відокремлювати сферу застосування положень ЦК щодо договору роздрібної купівлі-продажу, зокрема, від відносин договору поставки, оскільки відносини з приводу товарів, що використовуються виключно для здійснення підприємницької діяльності, не є предметом регулювання договору купівлі-продажу.

Між тим аналіз визначення договору роздрібної купівлі-продажу дозволяє дійти висновку, що як покупці можуть виступати також юридичні особи, навіть і підприємницькі, коли вони придбавають товар (оргтехніку, меблі тощо) для використання, не пов'язаного безпосередньо з використанням, у підприємницькій діяльності.

Характерною ознакою, яка дає можливість виокремити роздрібну купівлю-продаж, є й те, що покупець купує не тільки товар, який звичайно призначається для певних цілей, а таку його кількість, що не перевищує нормально необхідної для особистого, сімейного, домашнього або іншого використання.

До особливостей договору роздрібної купівлі-продажу також слід віднести й особливий порядок його укладення. Суб'єкти підприємницької діяльності у сфері торгівлі належать до тих суб'єктів сфери обслуговування, які звертаються до всіх і до кожного з пропозицією (офертою) купити товар на визначених умовах. Дана пропозиція може бути оформлена різноманітними способами: розміщена у рекламі, каталогах, а також в інших описах товару, а може бути виставленням вже самого товару, демонстрацією його зразків або наданням відомостей про товар (описів, каталогів, фотознімків тощо) у місцях його продажу. Для того, щоб пропозиція укласти договір, яка розміщена у рекламі, каталогах тощо, вважалась публічною офертою, тобто була звернена до невизначеного кола осіб, вона повинна містити усі істотні умови договору (ч. 1 ст. 699 ЦК). В інших випадках, коли застосовуються інші способи, пропозиція вважається публічною незалежно від того, чи вказана ціна та інші істотні умови договору купівлі-продажу, крім випадків, коли продавець явно визначив, що відповідний товар не призначений для продажу (наприклад, це може бути торговельне обладнання, товари, які сприяють художньо-естетичному оформленню торгового залу, вітрини тощо) - ч. 2 ст. 699 ЦК.

Особливістю даного договору слід вважати те, що моментом виконання обов'язку продавцем є вручення товару покупцеві, а у разі його відсутності - особі, яка пред'явила квитанцію або інший документ, що засвідчує укладення договору чи оформлення доставки товару (ч. 2 ст. 704 ЦК).

Ще однією важливою особливістю договору роздрібної купівлі-продажу виступає ціна цього договору. Ю.А. Заїка, вважає, що вона вони бути однаковою для всіх споживачів. Виключенням можуть бути пільги для деяких категорій громадян, які повинні бути передбаченні нормативно-правовими актами [1]. Зазначена позиція позитивно впливає на дотримання прав споживачів, але в повсякденному житті трапляється так, що продавці навпаки хочуть заробити на споживачах, а не надати відповідні пільги. Отже, договір купівлі-продажу не може вважатися укладеним, без попереднього обговорення ціни.

Підсумовуючи вищевказане, слід зазначити, що договір купівлі-продажу, являється окремим видом договору купівлі-продажу і має свої особливості. Саме ці особливості відрізняють цей вид договору від інших видів договорів купівлі-продажу.

Література

1. Заїка Ю.А. Українське цивільне право / Ю.А. Заїка. – К.: Істина, 2005. – 312 с.
2. Роздрібна, оптова торгівля. Основні поняття. Терміни і визначення: Лист від 17.03.1998 р. № 15-03/29-192 // Міністерство зовнішніх економічних зв'язків і торгівлі України.
3. Цивільний кодекс України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/435-15>.
4. Осетинська Г. А. Цивільно-правовий захист прав споживачів за законодавством України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.03 / Г. А. Осетинська. – К., 2006. – 20 с.

УДК 347.65/.68(043.2)

Казимова Л. Р., Курінна А.В., студентки,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Білоусов В.М., старший викладач

ДЕЯКІ ПИТАННЯ СПАДКУВАННЯ ЗА ЗАПОВІТОМ

Як інститут цивільного законодавства, спадкове право поділяється на дві частини, які регулюють відносини у сфері спадкування за заповітом і за законом. Розпорядитися майном на випадок смерті можна лише шляхом складення заповіту. У ст. 1216 Цивільного кодексу України (далі – ЦК України) законодавець наводить поняття спадкування як перехід прав та обов'язків (спадщини) від фізичної особи, яка померла (спадкодавця), до інших осіб (спадкоємців). Спадкування відноситься до одних із проявів цивільної правоздатності, а також до числа похідних, заснованих на правонаступництві способів набуття прав та обов'язків.

Заповідач має право охопити заповітом тільки ті права й обов'язки, які вже йому належать на момент складання заповіту, а також ті, що можуть належати в майбутньому [1]. До спадщини можуть входити як рухомі, так і нерухомі речі, грошові кошти, майнові права тощо. Якщоповідач розподілив між спадкоємцями в заповіті лише свої права, до спадкоємців, яких він призначив, переходить та частина його обов'язків, що є пропорційна до одержаних ним прав. Так, наприклад, якщо спадкується нерухоме майно, на яке накладено обтяження у вигляді іпотеки, то спадкуються й обов'язки, що випливають з іпотечного договору, але такі обов'язки не повинні перевищувати розмір успадкованого

Варто зазначити, що предметом заповіту не можуть бути такі майнові права, які громадянин не мав права передати іншій особі й за життя, наприклад: право на одержання аліментів, пенсії, права відшкодування майнової шкоди, викликані ушкодженням здоров'я та ін. [2].